

Poljska 2016

Dnevniki

Na Poljskem smo se 13 dni zabavali, spoznavali nove prijatelje in pustili naše glave, da se polnijo z novim znanjem. Le nekaj utrinkov sem lahko strnila v dnevnike in priložila nekaj fotografij.

Špela Beznik
29.4.2016

17.4. 2016

Pred šolo v Strahinju smo se zbrali ob 7.45 uri. Poslovali smo se od svojih staršev in se ob 8.00 uri odpeljali z avtobusom proti Poljski. Čakala nas je dolga pot, vendar je bilo zabavno. Takoj smo se spoprijateljili in že smo se zabavali. Del dolge poti sem prespala in tako mi je hitro minilo. Z nekaj zamude smo prispeli v poljsko mesto Krakow. V hostlu Goodbye Lenin naj bi imeli večerjo, vendar smo bili prepozni in so nam jo zapakirali v pakete. Mrzla večerja ob pozni uri nam ni kaj dobro dela, tako da smo se odpravili spat.

18.4. 2016

Zbudili smo se ob 7:30 in se iz recepcije po stopnicah spustili v prostor kjer smo zajtrkovali. Prostor se nam je zdel kot en bordel. Z zajtrkom so nam postregli na biljardni mizi, ob steni pa je bil z mrežo zaprt točilni pult poln alkohola. Hostel mi ni bil všeč, tudi vonj ni bil prijeten. po zajtrku smo se odpravili po mestu. Pred hostlom nas je čakal vodič in nato smo se odpravili po mestu. Ogledali smo si mestno jedro, vodič nam je povedal nekaj legend o mestu. Po ogledu mesta smo zelo hiteli na kosilo in ga tudi zelo na hitro pojedli, saj nas je po tem čakal ogled koncentracijskega taborišča Auschwitz. Že pred samim ogledom sem bila živčna, ker sem se že prej pozanimala o delovanju tega taborišča.

Taborišče se deli na dva dela. Najprej smo obiskali Auschwitz 1. Tam stojijo hiše, ki so bile najprej namenjene vojaškemu usposabljanju v drugi svetovni vojni, kasneje pa so jih uporabili za zapiranje Židov, Romov, političnih nasprotnikov, invalidov, homoseksualcev in drugih "drugačnih" narodov. Nemci so namreč želeli Nemčijo osvoboditi naštetih in vladala naj bi arijska rasa. Ogledali smo si posamezne stavbe, v katerih smo lahko videli ležišča kjer so ujetniki ležali, stranišča, njihovo prtljago, čevlje, očala, oblačila, osebne predmete... Po stenah so bile obešene slike ujetnikov, s spodaj pripisanimi podatki (ime, priimek, dan prihoda v taborišče in dan smrti). Ogledali smo si tudi notranjost plinske hiše in

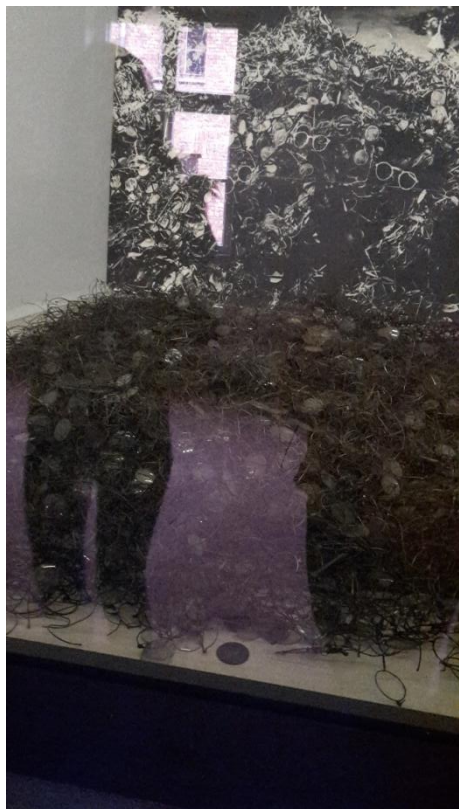
steno smrti. Potem pa smo se z avtobusom odpeljali le nekaj kilometrov stran, v drugi del in sicer Auschwitz Birkenau. Ta del taborišča pa je štirikrat večji od prvega. Razlikuje se le v tem, da so tu ujetniki bivali v lesenih barakah (izgledale so kot hlevi za živino) in po tem, da je bila plinska hiša še mnogo večja. Tu so ujetnike pripeljali z vlakom in takoj po selekciji so bili nekateri obsojeni na plinsko hišo (na takojšnjo smrt), drugi pa na prisilno delo. Razmere so bile neznosne in odnos do ujetih je bil neizmerno krut.

Zgroženi od vseh teh spoznanj o grozotah 2.sv. vojne, smo se izmučeni vrnili nazaj v hostel in po večerji legli v postelje.

AUSCHWITZ BYŁ NAJWIĘKSZYM NIEMIECKIM, NAZISTOWSKIM OBOZEM KONCENTRACYJNYM I ZAGŁADY.
W LATACH 1940-1945 NAZIŚCI DEPORTOWALI DO NIEGO CO NAJMNIEJ 1 300 000 LUDZI:
1 100 000 ŻYDÓW,
140 000-150 000 POLAKÓW,
23 000 ROMÓW (CYGANÓW),
15 000 SOWIECKICH JEŃCÓW WOJENNYCH,
25 000 WIEŹNIÓW INNYCH NARODOWOŚCI.
1 100 000 Z NICH PONIOSŁO ŚMIERĆ W AUSCHWITZ. OKOŁO 90 % OFIAR STANOWILI ŻYDZI, W WIĘKSZOŚCI ZAMORDOWANI PRZEZ ESESMANÓW W KOMORACH GAZOWYCH.

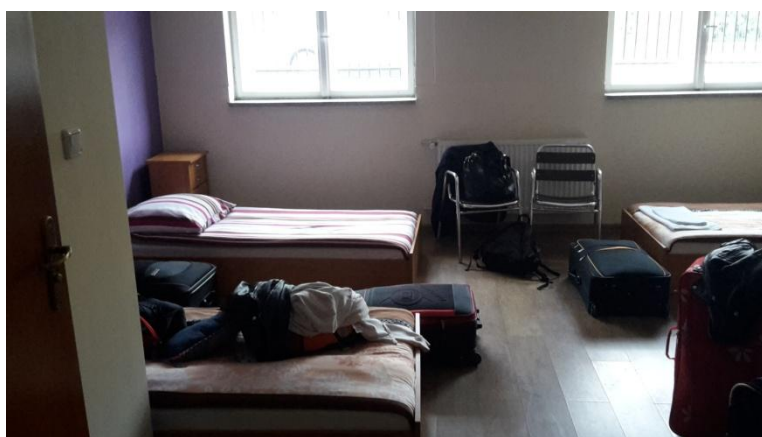
AUSCHWITZ WAS THE LARGEST NAZI GERMAN CONCENTRATION CAMP AND DEATH CAMP.
IN THE YEARS 1940-1945, THE NAZI DEPORTED AT LEAST 1,300,000 PEOPLE TO AUSCHWITZ:
1,100,000 JEWS,
140,000-150,000 POLES,
23,000 ROMA (GYPSIES),
15,000 SOVIET PRISONERS OF WAR,
25,000 PRISONERS FROM OTHER ETHNIC GROUPS.
1,100,000 OF THESE PEOPLE DIED IN AUSCHWITZ. APPROXIMATELY 90% OF THE VICTIMS WERE JEWS. THE SS MURDERED THE MAJORITY OF THEM IN THE GAS CHAMBERS.

19.4.2016

Iz hostla smo se ob 6.00 s prtljago odpravili proti poljskem Naklu. Zajtrk in kosilo smo vzeli s seboj na pot. Spet nas je čakala nekajurna pot z avtobusom in popestrili smo si dan s petjem in z ogledom filma.

Ko smo prispeli v Naklo sta nas lepo sprejeli profesorici iz poljske šole. Nastanili smo se v prijeten hotel Art Caffè. Kmalu so nam postregli s toplim obrokom, ki nam je kar dobro del po vseh sendvičih, ki smo jih pojedli v prvih dneh našega usposabljanja na Poljskem. S polnimi želodci smo se napotili v mesto, da nas je profesorica Alicia seznanila z zgodovino Nakla in tamkajšnjimi zanimivostmi. Po sproščenem sprehodu smo se vrnili v hotel in v restavraciji nas je že čakala lahka večerja. Po večerji so nekateri šli na rekreacijo, drugi pa smo se podružili ob zabavni družabni igri Jungle speed. Tako se je nas dan zaključil.

20.4.2016

Prebudili smo se v sončno vendar vetrovno jutro. Ob sedmih smo pozajtrkovali in se odpravili v пристаниšče. Tam so nas pričakali direktor šole, ravnateljica šole, župan in profesorji šole. Vsi so nam izrekli dobrodošlico in izmenjali smo si malenkostna darila v znak nadaljnega sodelovanja. Mi smo jim podarili produkte iz naše šole in jim tudi vsakega predstavili. Dopoldne sta nam popestrili poljski dijakinji, ki sta nam lepo zapeli. Po programu so nam pripravili presenečenje in sicer torto z logotipom njihove in naše šole. Po sladki torti in topli kavi smo napravili skupinsko fotografijo. Nato nas je pot ponesla v narodni park Borek, kjer smo se poveselili in razgibali s sprehodom v naravo. Nato smo se pogreli ob ognju in vsak si je za kosilo spekel klobaso. Ko smo se najedli so nas napotili v njihovo šolo, kjer nam je biolog in fotograf Juryz predstavil svoje delo in nas seznanil z lepoto narave in čarom potrpljenja. Napravljaja namreč fotografije divjih živali, kar pa ni tako lahka stvar. Predstavil nam ne tudi kako se zaščiti in zakrije, da ga živali ne opazijo in ne zavohajo. Z novim znanjem in navdihom smo krenili proti hotelu, da smo se pripravili na popoldansko aktivnost. Ob 16ih smo se odpravili v Nakeľsko osnovno solo in v tamkajšnji športni dvorani se je odvila odbojcarska tekma. Prijateljsko so se spopadli naši dijaki in skupina poljskih dijakov, mi ostali pa smo zavzeto navijali. Po končani tekmi smo se slovenski dijaki odpravili v hotel in povečerjali. Nekateri so dan zaključili z rekreacijo spet drugi z družabnimi igrami.

21.4.2016

Budilka je zvonila ob 7:00 in zajtrk nas je pričakal ob 7:30. Nekateri so si pripravili sendviče za s sabo, meni pa se to ni zdelo potrebno. Z našim avtobusom smo se odpeljali v šolo, kjer so nas pospremili v učilnice. Skupaj s poljskimi dijaki smo obiskali nekaj šolskih ur. Najprej smo sedli v učilnico, kjer nas je čakala profesorica Ekologije. Skupaj smo razpravljali o obnovljivih virih energije. Nato smo se odpravili v učilnico zgodovine. Profesor nam je predstavil Poljsko skozi zgodovino. Kasneje pa sta nam poljski dijakinji s trudom predstavili prednike svoje družine. Po uri zgodovine smo se posvetili uri angleščine. Razdelili smo se v 6 skupin skupaj s Poljaki. Nato smo pričeli z igro. Tekmovali smo v reševanju različnih nalog in zbirali točke. Naša skupina je bila zelo dobra v angleščini, zato smo zbrali največ točk in zmagali. Po kratkem odmoru pa smo spoznavali Poljsko in Slovenijo. Slovenci smo mogli na nemo karto uvrstiti nekatera poljska mesta, poljski dijaki pa so se ukvarjali s slovensko nemo karto. Vsem je šlo kar dobro od rok. Po tej aktivnosti pa smo reševali tudi delovne liste na temo geografije. Po geografski uri pa smo imeli 20minutni odmor, v katerem smo lahko pojedli malico. Hkrati pa smo si šli ogledat kletko v kateri imajo fazane in jerebice. Potem pa smo se spet odpravili k pouku in sicer spet k angleščini. Tokrat pa smo se učili kako se predstaviti v angleščini. Spoznali smo kar nekaj novih poljskih dijakov. Po končanem pouku smo se odpravili nazaj v hotel na kosilo. Hitro smo se pripravili za kopanje saj smo se takoj po kosilu odpeljali v bližnje kopališče in tam uživali eno uro. Po kopanju smo odšli nazaj v hotel, povečerjali in se družili.

22.4.2016

Zajtrkovali smo ob enakem času kot prejšnji dan in se spet odpravili v šolo. Ta dan nas je čakal praktični pouk. Spet smo se razdelili v skupine. Nasa skupina se je najprej odpravila v učilnico kjer smo mikroskopirali glive. Ta ura je potekala podobno kot na naši šoli ure mikrobiologije ali laboratorija. Spoznali smo več vrst plesni in nekatera glivična obolenja. S kar nekaj novega znanja smo zapustili učilnico in napotili so nas pred šolo. Profesorica vrtnarstva nas je seznanila z rastlinami, ki smo jih kasneje tudi posadili. Ves čas so nas spremljali poljski dijaki in nam pomagali. Na koncu te delavnice pa so nas presenetili in vsak od nas je dobil lonček z rožo. Potem pa smo se odpravili v kletne prostore šole. Posedli smo se v učilnico in profesorica nam je predstavila delovanje inkubatorja za valjenje jajc. Nato pa so nam dijaki pokazali kako jajce steriliziramo preden ga damo v inkubator. Nato pa smo poskusili še mi. Fazanja jajca smo pripravili za inkubiranje. Nato pa so nas odpeljali v zelo temen prostor kjer smo s pomočjo posebne svetilke ugotavljali v katerem jajcu je zarodek in v katerem ga ni in jih potem ločili. Zatem smo se podali k kletkam, kjer so fazani. Nahranili smo jih in jaz sem pobrala jajca po kletki. Potem pa smo se odpravili na delavnico vrtnarstva. Tam smo si dekleta sama spletla venčke s cvetja za na glavo. Ob koncu pa so nam zopet v spomin podarili majhne aranžmaje. Nato nas je čakala še zadnja delavnica. Peš smo se podali proti polju, kjer so nas dočakali poljski dijaki in profesorica. Demonstrirali so na sajenje krompirja in vsak od nas je lahko poskusil voziti traktor. Po tej delavnici pa smo se napotili na kosilo nazaj v hotel. Po kosilu smo za pol ure počili nato pa se odpravili na igranje golfa. Gospod, ki nas je pričakal na golfskem igrišču nam je z vsem navdušenjem pokazal pravilno tehniko igranja golfa. Seveda smo se kasneje vsi preizkusili v golfu, nekaterim je šlo zelo dobro od rok, drugim pa malo manj. Po zanimivi igri golfa so nam postregli z odličnimi pečenimi klobasami in sokom. Nato smo si zaslužili še sladice in kavo ali čaj. Kmalu po tem smo se napotili proti hotelu in odšli spat.

23.4. 2016

Ta dan pa smo spali malo dlje. Zajtrk smo imeli šele pol devetih. Po zajtrku pa smo šli vsak po svoje. Razdelili smo se namreč in odšli s poljskimi dijaki. Midve z Anjo sva odšli z Alicyo in Paulino. Alicyin oče nas je odpeljal k njim domov na kmetijo. Tam so nas najprej pozdravili trije bernardinci nato pa se ostali člani njene družine. Mama nama je skuhala kavo in prinesla piškote. Od tem nama je družbo delal se en pes (nemski terier) Potem pa nama je Alicya razkazala njihovo kmetijo. Najprej nama je predstavila ponija z imenom Kuba. Nato je pokazala hlev v katerem imajo okoli 70glav živine. Potem pa sva se z Anjo preizkusili v vožnji z viličarjem in nato še s traktorjem. Po končani preizkušnji pa nama je pokazala leglo mladičev bernardinca. Našteli sva 10 mladičkov. Nato je sledilo kosilo. Po kosilu pa nas je njen dedek odpeljal na neko drugo kmetijo. Tam sva zagledali fjordske konje. Očistili smo dva kastrata in ju opregli s kočijo. Tamkajšnji lastnik nas je popeljal po okolici. Na poti sva opazili veliko polj s kulturnimi rastlinami in tudi nasade borovcev, brez in jablan. Po dvourni prijetni vožnji smo se vrnili nazaj na kmetijo in konja smo še osedlali. Z Anjo sva obe jahali, za Anjo pa je bilo to prvokrat. Obe sva zelo uživali. Po druženju s konji smo se spet vrnili k Alicyi domov. Tam je že čakal ogenj in klobase. Spekli smo si večerjo ob kateri nam je družbo delal se en pes. Ugotovili sva, da imajo na tej kmetiji 15 psov. Družina je zelo preprosta, povezana in odprta. Zelo so se potrudili z gostoljubjem in se potrudili, da nama je bilo lepo. Po prijetnem dnevu sva se odpravili v hotel in tam sta nas že čakala druga profesorja. Profesorici Darja in Urška sta namreč odšli domov, nadomestila pa sta ju profesor Jure in profesor Rok.

24.4.2016

Tega dneva pa smo se vsi najbolj veselili. Vedeli smo namreč, da se odpravljamo proti Baltskem morju. Najprej smo si v hotelu pripravili malico in nato smo se odpeljali proti severu Poljske. Najprej smo si ogledali mesto Gdansk, ki ima zanimivo zgodovino. Po ogledu smo se odpeljali v obalno mesto Sopot. Mesto je bilo polno turistov in vsi smo se zapodili proti morju. Obala je bila peščena in urejena. Sprehodili smo se po pomolu in uživali v razgledu na morje. Posneli smo nekaj fotografij, nato pa smo imeli 1 uro prostega časa zase. Mi smo odšli na vroče vaflje s čokolado in pa kupili smo še razglednice, da smo jih kasneje poslali domov. Navdušeni in hkrati spočiti od lepega razgleda smo se odpravili nazaj proti hotelu, kjer smo povečerjali in se odpravili spat.

25.4.2016

Zajtrkovali smo ob 6:45 in se nato odpeljali proti prašičji farmi v bližnjem kraju. Izvedeli smo, da so lansko leto prodali 315 ton prašičjega mesa. Razdelili so nam zaščitne obleke in odpravili smo se v prašičjo porodnišnico. To je stavba z več prostori v katerih so razporejeni prašiči po starosti in kilaži. V prvem prostoru sp bile svinje z mladiči. Lastnik farme je napovedal, da bomo male prašičke kastrirali in jim pulili zobe in rezali repke. Tisti, ki nismo hoteli tega videti smo se umaknili, nekateri pa so mu pomagali. Zobe jim pulijo zato, da se ne grizejo med seboj, repke pa jim prav tako odrežejo, da si jih je pogrizejo. Po šestih tednih so prašički odstavljani od svinje in so premeščeni v drug prostor. Krmijo jih s štarerjem. Ko pa dosežejo 30 kg jih prestavijo v prostor za rejenje. Tam jih krmijo samo s krmili in po šestih mesecih je njihova teža 110-130 kg.

po ogledu prašičje farme smo se napotili še v konjeniški klub. Tam nam je poljska dijakinja predstavila angleško sedlo. Nato so se nekateri še preizkusili v jahanju.

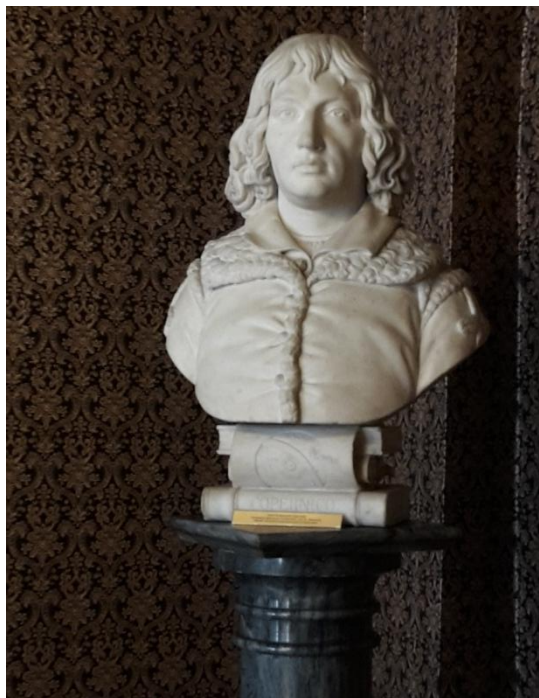
Sledil je ogled kravje farme. Podjetje, ki ima v lasti to kmetijo, si lasti skupno 1000 glav živine, na tej kmetiji pa jih je bilo 534. Dnevno pridelajo več kot 10000 l mleka. Trgovine ga odkupujejo po 0,26€/l. najprej smo si hlev ogledali z balkona navzdol, kasneje pa smo se spustili v molzišče. Molzejo 20 krav frizijk naenkrat. Sproti razkužujejo molzne stroje in kravje vime. Krmijo jih s silažo in slamo.

Odpravili smo se proti ovčji farmi. Imajo 250 samic, ko pa vse skotijo je skupno število ovac okoli 700. Meso pošiljajo v Italijo. Po končanih ogledih kmetij smo se odpravili v hotel na kosilo. Nato smo se s poljskimi dijaki podružili v prostorih njihove šole. V telovadnici so nekateri igrali odbojko, drugi so peli karaoke, nekateri pa smo se le pogovarjali in se zabavali. Po končanih aktivnostih smo si spekli klobase in to je bila naša večerja. Izmučeni smo se vrnili v hotel in zaspali.

26.4.2016

Odhod v mesto Torun. Na poti v center mesta smo si najprej ogledali poševni stolp. Nagnil se je zaradi mehkih tal. Legenda pravi, da tisti, ki se lahko k stolpu postavi čisto k zidu, ga bodoči mož/žena ne bo varal/-a. Nato smo se podali v rojstno hišo Nikolaja Kopernika. Imeli smo možnost, da si sami ogledamo prostore, v katerih so bili razstavljeni različni zgodovinski eksponati. Med njimi so bile zapisane Kopernikove teorije o tem, da je Zemlja okrogla in da se vrti okoli sonca. Razstavljene so bile Nikolajeve diplome in priznanja za njegovo teorijo. Po končanem ogledu Kopernikove rojstne hiše smo si pogledali najstarejšo cerkev v Torunu, v kateri je drugi največji zvon na Poljskem. Posvečena je Janezu Krstniku in Janezu Evangelistu. V njej je več kapelic, ki so včasih bile v lasti bogatih družin. Ena od njih je bila Kopernikova. S cerkve smo se odpravili proti centru Toruna, kjer stoji kip Nikolaja Kopernika. Tam smo posneli skupinsko fotografijo. Tam smo imeli pol ure prostega časa in vsi smo šli po svoje. Z dvema sošolkama smo se odločile, da bomo kupile Gingerbread, ki je značilen za Torun. Potem pa smo se na hitro povzpele se na razgledni stolp in videle celotno mesto še s ptičje perspektive. Nato pa smo odšli v še eno cerkev, v kateri so pred kratkim odkrili fresko iz 12.stoletja. Nato smo se vrnili k avtobusu, ki nas je popeljal na obrobje mesta. Ogledali smo si muzej znanosti. Na voljo smo imeli uro in pol časa, vendar se je vsem zdelo, da bi ga rabili malo več. Hitro nam je minil čas v muzeju in že smo mogli naprej. Odpeljali smo se naprej in tam je stala ena izmed 15 trdnjav, ki so v času 1.sv vojne varovale Torun. Vodička nam je razkazala notranjost in zunanost trdnjave. Tam smo tudi kosili. Zatem smo se zopet vrnili v center mesta in obiskali planetarij. Zelo je bilo zanimivo.

27.4.2016

Zajtrkovali smo 6:40 in se ob 7:20 odpravili proti Bydgoszczu. Ustavili smo se na posesti, kjer ima nek gospod rastlinjake. Posest je velika 35ha in na njej v večini goji rože in okrasne rastline, nekaj pa tudi zelenjave, ki jo lokalno prodaja. Na zelo lepo urejeni okolici je tudi nekaj živali, med njimi dva psa, kokosi, pava, race in ovce. Potem smo se odpravili proti ranču na katerem imajo kar nekaj konj, večinoma vrance. Razdelili smo se v dve skupini in ena si je najprej pogledala konje in se pogrela ob ognju, druga pa se je peljala s kočijo. Po pol ure pa smo se zamenjali. Zatem smo si ogledali živalski vrt. V njem imajo kuščarje, krokodile, ribe, kače, medveda, tigra, risa in se mnogo drugih živali. Po ogledu živalskega vrta pa smo se malo zabavali. Odpeljali smo se namreč na bowling. Razdelili smo se v skupine po 7 in nato igrali. Po končani igri pa smo se nasitili s pico. Nato je sledila vožnja proti nakupovalnemu centru. Tam smo imeli 2 uri časa za nakupovanje. Utrujeni smo se vrnili v hotel okoli sedme ure zvečer. Z dekleti smo odšle v trgovino, da smo nakupile nekaj sladkarij in pijače za naslednji dan za na pot na Češko. Po nakupu je sledila čudovita večerja. Lastnica hotela nam je postregla najboljšo večerjo, kot znak zahvale. Po večerji pa smo spakirali kovčke in se pripravili na odhod.

28.4.2016

Vstali smo ob šestih, se umili, uredili in spakirali do konca. Do sedmih smo že spakirali kovčke in jih odnesli na avtobus. pozajtrkovali in si naredili sendviče za na pot. Z poljskim avtobusom smo se odpeljali do šole. Tam smo imeli še zadnje druženje s poljskimi dijaki in profesorji. Pripravili so nam nekakšno poslovilno predstavo. In zopet so nas presenetili darila in z nekaj lepimi govori. Tudi mi smo predstavili Slovenijo in našo šolo. Alicya in Paulina sta nama z Anjo prinesli fotografije našega sobotnega druženja. Kljub temu, da se nismo veliko pogovarjali smo se zelo povezali. S težkim srcem smo se poslovili od Poljakov in potočili smo tudi nekaj solz. Naš dan se je nadaljeval z vožnjo. Zaradi zastojev smo v Češki Krumlov prispeli malo po polnoči.

29.4.2016

Zjutraj smo spakirali ter pojedli zajtrk, ki sta nam ga prinesla profesorja. Z vodičem smo se dobili na mestnem trgu. Odšli smo na razgledni stolp, kjer mo lahko videli vse mesto, ki smo ga že prej prehodili. Sledil je obisk labirinta. To je bil labirint z zrcali, zelo je bilo smešno, ker smo se zaletavali v zrcala in kot kure brez glave iskali izhod. Opazovali smo se tudi v različnih zrcalih. Nekatera so nas podaljšala, druga skrajšala, tretja popačila itd. Nato smo imeli nekaj prostega časa, da smo si lahko šli po nakupih ali na kavo. Imeli smo kosilo v v restavraciji don Julius v hotelu Zlatý Anděl. Hrana je bila res vrhunska. Najprej smo dobili juho, nato glavno jed in na koncu še sladico. Ambient je bil prekrasen. Ogedali smo si še dvorec Roselberg, vodič nam je razložil, kako so živeli v tistih časih. Zanimivo se mi zdi kakšno razkošje so imeli višji sloji, kljub temu, kaj so preživljali nižji sloji. Po ogledu smo se ustavili pred hostlom, kjer smo vzeli kovčke in jih odnesli na avtobus. Našega bivanja na Češkem je bilo konec. Ob štirih smo odšli iz Krumlova, čez šest ur pa smo že prispeli v Naklo.

